



MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 186 (XXX) — Nr. 81

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 26 ianuarie 2018

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		
	Decizia nr. 549 din 13 iulie 2017 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 12 lit. b) din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție și ale art. 281 alin. (1) și art. 282 alin. (4) din Codul de procedură penală	2–6
DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI		
32.	— Decizie pentru stabilirea unor măsuri privind conducerea Casei Naționale de Asigurări de Sănătate	6
33.	— Decizie privind încetarea împuternicirii domnului colonel Daniel-Marian Dragne pentru a îndeplini atribuțiile funcției de inspector general al Inspectoratului General pentru Situații de Urgență	7
34.	— Decizie privind împuternicirea domnului general de brigadă cu o stea Dan-Paul Iamandi pentru a îndeplini atribuțiile funcției de inspector general al Inspectoratului General pentru Situații de Urgență	7

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 549**

din 13 iulie 2017

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 12 lit. b) din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție și ale art. 281 alin. (1) și art. 282 alin. (4) din Codul de procedură penală

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel-Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Daniela Ramona Marișu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Marinela Mincă.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 12 lit. b) din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție și ale art. 281 alin. (1) și art. 282 alin. (4) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Ioana Ionuț Adrian, Florin Peteanu și Cristian Liciu în Dosarul nr. 11.807/212/2014/a15 al Curții de Apel Constanța — Secția penală și pentru cauze penale cu minori și de familie. Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.848D/2016.

2. La apelul nominal răspunde, pentru Ioana Ionuț Adrian, autor al excepției, domnul avocat Ionel Hașotti, cu delegație depusă la dosar. Lipsesc celelalte părți. Procedura de citare este legal îndeplinită. Magistratul-asistent referă asupra cauzei și arată că Ioana Ionuț Adrian, autor al excepției, a depus la dosar note scrise în completarea motivelor de neconstituționalitate, precum și copii ale motivelor de apel depuse în cauză în care a fost ridicată excepția de neconstituționalitate, ale încheierii de sesizare cu excepția de neconstituționalitate, ale recursului împotriva încheierii de sesizare și ale deciziei Înaltei Curți de Casație și Justiție prin care a fost respins, ca inadmisibil, recursul.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul avocatului autorului excepției, care arată că aceste înscrisuri au fost depuse, deoarece, deși era obligată să le trimită, Curtea de Apel Constanța nu a procedat în acest sens. În continuare, arată că autorul excepției nu a criticat dispozițiile art. 282 alin. (4) din Codul de procedură penală. Totodată, solicită Curții, ca, în temeiul art. 31 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, să își extindă controlul de constituționalitate și asupra dispozițiilor art. 282 alin. (2) din Codul de procedură penală. Referitor la competența organelor de urmărire penală susține că, în măsura în care în cuprinsul Deciziei nr. 302 din 4 mai 2017 nu au fost avute în vedere toate argumentele autorilor excepției din prezenta cauză, solicită Curții ca aceasta să le aibă în vedere în decizia ce o va pronunța. În continuare, susține că dispozițiile art. 282 alin. (2) din Codul de procedură penală sunt neconstituționale, deoarece invocarea nulității relative de către procuror nu poate fi condiționată de existența unui interes propriu. În ceea ce privește dispozițiile art. 12 lit. b) din Legea nr. 78/2000 invocă considerentele reținute în Decizia Curții Constituționale nr. 405 din 15 iunie 2016, apreciind că

dispoziția criticată nu îndeplinește criteriile de claritate și predictibilitate.

4. Reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 281 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură penală, ca devenită inadmisibilă, având în vedere că instanța de contencios constituțional a pronunțat Decizia nr. 302 din 4 mai 2017. În continuare, apreciază că obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie, pe lângă art. 12 lit. b) din Legea nr. 78/2000, dispozițiile art. 281 alin. (1) și art. 282 alin. (4) din Codul de procedură penală, aspecte ce rezultă atât din motivarea scrisă a autorului excepției, cât și din considerentele încheierii de sesizare. Totodată, arată că din motivarea scrisă reiese expres că autorul excepției critică inclusiv dispozițiile art. 282 alin. (4) din Codul de procedură penală. În continuare, arată că motivele de neconstituționalitate se circumscriu solicitării Curții de a stabili tipul de nulitate — relativă sau absolută — care ar trebui să intervină ca urmare a pronunțării de către aceasta a unei decizii de admitere. În mod evident, efectele unei decizii de admitere sunt cele prevăzute în art. 147 din Constituție, iar incidența unei astfel de decizii într-o anumită cauză și, subsecvent, constatarea intervenției unei nulități relative sau absolute, reprezintă o problemă de interpretare și aplicare a dispoziției de drept penal. Acest fapt nu poate determina neconstituționalitatea dispozițiilor care reglementează cele două tipuri de nulități. Referitor la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 12 lit. b) din Legea nr. 78/2000 arată că instanța de contencios constituțional, prin Decizia nr. 50 din 2 februarie 2017, a constatat că norma este clară și previzibilă. Calificarea unei informații ca fiind confidențială sau clasificată este o problemă ce trebuie soluționată de judecătorul cauzei, acesta trebuind să aprecieze în funcție de legislația aplicabilă, fără ca acest aspect să reprezinte o problemă de constituționalitate. În concluzie, solicită respingerea excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

5. Prin Încheierea din 9 noiembrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 11.807/212/2014/a15, **Curtea de Apel Constanța — Secția penală și pentru cauze penale cu minori și de familie a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 12 lit. b) din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție și ale art. 281 alin. (1) și art. 282 alin. (4) din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de Ioana Ionuț Adrian, Florin Peteanu și Cristian Liciu cu ocazia soluționării unei cauze penale.

6. În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorii acesteia susțin că dispozițiile art. 281 alin. (1) din Codul de procedură penală sunt neconstituționale dintr-o dublă perspectivă. O primă perspectivă vizează litera b) a alineatului (1) al articolului 281, autorii excepției apreciind că diferențierea realizată de legiuitor între regimul sancționator aplicabil încălcării regulilor de competență în cursul urmăririi penale, față de cel

aplicabil încălcării aceluiași reguli în faza judecării este neconstituțională. Atâta vreme cât, potrivit art. 131 alin. (2) din Constituție, parchetele funcționează pe lângă instanțele de judecată, soluția legislativă firească referitoare la respectarea regulilor privind competența ar trebui să fie aceeași ca și în cazul instanțelor de judecată. Astfel, neinclusiunea încălcării regulilor privind competența în cursul urmăririi penale în categoria celor care atrag nulitatea absolută a actului este discriminatorie și dă posibilitatea organelor de urmărire penală să încalce aceste norme fără a exista o sancțiune.

7. A doua perspectivă vizează întreg alineatul (1) al articolului 281, autorii excepției susținând că acesta este neconstituțional în măsura în care nu sancționează cu nulitatea absolută actele întocmite în baza unui text legal declarat neconstituțional, dând astfel posibilitatea acoperirii nulității și a ignorării caracterului de opozabilitate *erga omnes* a deciziilor Curții Constituționale. Declararea neconstituționalității unui text legal nu se regăsește printre cazurile care atrag nulitatea absolută a actelor întocmite în temeiul său, situație în care, *per a contrario*, aparent, ne-am afla în fața unei nulități relative. Or, potrivit art. 11 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, deciziile Curții Constituționale sunt general obligatorii și au putere numai pentru viitor, iar Curtea a statuat în jurisprudența sa că dispozițiile sale se aplică, în mod corespunzător, în cauzele aflate pe rolul instanțelor de judecată. Astfel, autorii excepției apreciază că, în acest caz, ar trebui să intervină nulitatea absolută, iar nu nulitatea relativă, în caz contrar ajungându-se la încălcarea caracterului general obligatoriu al hotărârilor Curții Constituționale, caracter prevăzut chiar în Constituție, respectiv art. 147 alin. (4).

8. În ceea ce privește dispozițiile art. 282 alin. (4) din Codul de procedură penală, autorii excepției apreciază că acesta este neconstituțional, deoarece nu reglementează situația pronunțării unei soluții de admitere a unei excepții de neconstituționalitate și nici care este remediul juridic în această situație. De asemenea, textul criticat folosește sintagma „intervenire”, aceasta fiind neclară, neînțelegându-se dacă în conținutul său se include și situația în care motivul ce atrage nulitatea a fost descoperit, stabilit sau constatat la un moment dat sau dacă se are în vedere numai momentul la care a fost efectiv întocmit actul contestat. Această situație este inechitabilă, persoana care, deși este de bună-credință, nu a cunoscut o cauză ce ar fi atras nulitatea unui act, nu va mai putea să o invoce ulterior.

9. **Curtea de Apel Constanța — Secția penală și pentru cauze penale cu minori și de familie** apreciază că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 12 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 78/2000 este neîntemeiată. Dispozițiile de lege îndeplinesc condițiile de claritate, precizie și predictibilitate, fiind descrise în conținutul constitutiv al infracțiunii/acțiunile/inacțiunile incriminate. Totodată, arată că aceste norme legale sunt accesibile, fiind publicate în Monitorul Oficial al României, dând posibilitatea persoanelor cărora li se adresează să se conformeze normelor stabilite.

10. Cu privire la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 281 alin. (1) și ale art. 282 alin. (4) din Codul de procedură penală, instanța apreciază că aceasta este neîntemeiată, procedura de judecată și competența instanțelor de judecată fiind prevăzute de lege, conform art. 126 alin. (2) din Constituție.

11. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

12. **Guvernul** susține că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 281 alin. (1) și art. 282 alin. (4) din Codul de procedură penală este neîntemeiată. Soluția legislativă adoptată prin Legea nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală,

potrivit căreia încălcarea oricăror dispoziții legale în afara celor prevăzute la art. 281 din Codul de procedură penală determină nulitatea actului atunci când prin nerespectarea cerinței legale s-a adus o vătămare drepturilor părților ori ale subiecților procesuali principali, care nu poate fi înlăturată altfel decât prin desființarea actului, această încălcare putând fi invocată numai până la închiderea procedurii de cameră preliminară, dacă încălcarea a intervenit în cursul urmăririi penale sau în această procedură, nu este contrară dispozițiilor constituționale invocate de către autorii excepției. În continuare, Guvernul susține că cele reținute în Decizia nr. 612 din 12 iunie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 437 din 30 iunie 2012, sunt valabile, *mutatis mutandis*, și în prezenta cauză. Câtă vreme legiuitorul a apelat la un criteriu obiectiv, cel al datei la care se încheie procedura în camera preliminară, instituind un termen în interiorul căruia trebuie invocată nulitatea relativă a unor acte făcute în cursul urmăririi penale, dispozițiile legale criticate nu afectează în niciun fel unicitatea, imparțialitatea și egalitatea pentru toți a justiției, nu sunt de natură a afecta independența judecătorilor și nici nu permit înfăptuirea justiției în alte condiții decât în numele legii, motiv pentru care acestea sunt conforme cu prevederile art. 124 din Constituție.

13. În ceea ce privește dispozițiile art. 12 lit. b) din Legea nr. 78/2000, Guvernul apreciază că acestea sunt formulate clar, destinatarii acestei norme legale putându-și orienta conduita astfel încât să nu comită fapte care constituie infracțiuni. De asemenea învederează că Legea nr. 78/2000 este o lege organică, astfel încât, nici sub aspectul pretensei nerespectări a art. 23 alin. (12) și art. 73 alin. (3) lit. h) din Constituție, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 12 lit. b) din Legea nr. 78/2000 nu este întemeiată.

14. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

15. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

16. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 12 lit. b) din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție și ale art. 281 alin. (1) și art. 282 alin. (4) din Codul de procedură penală. Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 219 din 18 mai 2000. Dispozițiile criticate au următorul conținut:

— Art. 12 lit. b) din Legea nr. 78/2000: „*Sunt pedepsite cu închisoarea de la 1 la 5 ani următoarele fapte, dacă sunt săvârșite în scopul obținerii pentru sine sau pentru altul de bani, bunuri ori alte foloase necuvenite: [...]*”

b) *folosirea, în orice mod, direct sau indirect, de informații ce nu sunt destinate publicității ori permiterea accesului unor persoane neautorizate la aceste informații.*”;

— Art. 281 alin. (1) din Codul de procedură penală: „*Determină întotdeauna aplicarea nulității încălcarea dispozițiilor privind:*”

a) *compunerea completului de judecată;*
b) *competența materială și competența personală a instanțelor judecătorești, atunci când judecata a fost efectuată de o instanță inferioară celei legal competente;*

c) *publicitatea ședinței de judecată;*

d) *participarea procurorului, atunci când participarea sa este obligatorie potrivit legii;*

e) *prezența suspectului sau a inculpatului, atunci când participarea sa este obligatorie potrivit legii;*

f) *asistarea de către avocat a suspectului sau a inculpatului, precum și a celorlalte părți, atunci când asistența este obligatorie.”;*

— Art. 282 alin. (4) din Codul de procedură penală: „*Încălcarea dispozițiilor legale prevăzute la alin. (1) poate fi invocată:*

a) *până la închiderea procedurii de cameră preliminară, dacă încălcarea a intervenit în cursul urmăririi penale sau în această procedură;*

b) *până la primul termen de judecată cu procedura legal îndeplinită, dacă încălcarea a intervenit în cursul urmăririi penale, când instanța a fost sesizată cu un acord de recunoaștere a vinovăției;*

c) *până la următorul termen de judecată cu procedura completă, dacă încălcarea a intervenit în cursul judecății.”*

17. Autorii excepției de neconstituționalitate susțin că textele criticate contravin prevederilor constituționale cuprinse în art. 1 alin. (5) potrivit căruia în România, respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor este obligatorie, art. 23 alin. (12) potrivit căruia nicio pedeapsă nu poate fi stabilită sau aplicată decât în condițiile și în temeiul legii, art. 73 alin. (3) lit. h) referitor la categoriile de legi, art. 126 alin. (2) referitor la instanțele judecătorești, art. 131 alin. (2) referitor la rolul Ministerului Public și art. 132 alin. (1) referitor la statutul procurorilor. De asemenea sunt invocate prevederile art. 7 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și art. 49 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.

18. În ceea ce privește solicitarea avocatului autoarei excepției de a extinde obiectul excepției de neconstituționalitate, Curtea constată că această solicitare nu poate fi primită. Astfel, potrivit art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, „*Curtea Constituțională decide asupra excepțiilor ridicate în fața instanțelor judecătorești (...)*”, iar alin. (4) al aceluiași articol prevede că „*Sesizarea Curții Constituționale se dispune de către instanța în fața căreia s-a ridicat excepția de neconstituționalitate, printr-o încheiere care va cuprinde punctele de vedere ale părților, opinia instanței asupra excepției, și va fi însoțită de dovezile depuse de părți (...)*”. Cadrul procesual specific al excepției de neconstituționalitate este, așadar, cel fixat prin actul de sesizare a Curții Constituționale de către instanța de judecată în fața căreia a fost invocată excepția. Prin urmare, în fața Curții Constituționale obiectul excepției nu poate fi altul decât cel stabilit prin încheierea de sesizare. O extindere a acestuia, ca urmare a admiterii cererii făcute în fața Curții de către o parte, excedează cadrului stabilit prin Legea nr. 47/1992. În acest sens Curtea s-a pronunțat, de exemplu, prin Decizia nr. 528 din 15 mai 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 401 din 15 iunie 2012.

19. Referitor la susținerile avocatului autoarei excepției, în sensul că aceasta nu a criticat dispozițiile art. 282 alin. (4) din Codul de procedură penală, Curtea reține că, prin Încheierea din 9 noiembrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 11.807/212/2014/a15, Curtea de Apel Constanța — Secția penală și pentru cauze penale cu minori și de familie a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 12 lit. b) din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție și ale art. 281 alin. (1) și art. 282 alin. (4) din Codul de procedură penală. Astfel, Curtea constată că nu poate să ia act de eventuala renunțare la excepția de neconstituționalitate a

dispozițiilor art. 282 alin. (4) din Codul de procedură penală, întrucât excepția de neconstituționalitate este de ordine publică, prin invocarea ei punându-se în discuție abaterea unor reglementări legale de la dispozițiile Legii fundamentale. Totodată, potrivit art. 55 din Legea nr. 47/1992, „*Curtea Constituțională, legal sesizată, procedează la examinarea constituționalității, nefiind aplicabile dispozițiile Codului de procedură civilă referitoare la [...] stingerea procesului [...]*”.

20. Examinând excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 12 lit. b) din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție, Curtea observă că autorii excepției critică sintagma „*informații ce nu sunt destinate publicității*”, apreciind că aceasta este lipsită de claritate și previzibilitate.

21. Răspunzând unei critici identice, Curtea, prin Decizia nr. 50 din 2 februarie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 308 din 28 aprilie 2017, paragrafele 33—37, a reținut că sintagma „*informații ce nu sunt destinate publicității*” are în vedere toate acele informații nepublice care pot fi de două categorii, și anume, informații clasificate care intră sub incidența Legii nr. 182/2002 privind protecția informațiilor clasificate, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 248 din 12 aprilie 2002, și informații confidențiale pentru care există obligativitatea păstrării acestui caracter. Astfel, potrivit art. 15 lit. c) din Legea nr. 182/2002, legiuitorul a stabilit două clase de secretizare, respectiv secrete de stat și secrete de serviciu, acestea din urmă vizând informațiile a căror divulgare este de natură să determine prejudicii unei persoane juridice de drept public sau privat. În acord cu art. 7 din Legea nr. 182/2002, accesul la informații clasificate ce constituie secret de stat, respectiv secret de serviciu, potrivit art. 15 lit. d) și e), este garantat, sub condiția validării alegerii sau numirii și a depunerii jurământului, inclusiv pentru judecători, procurori, magistrați-asistenți ai Înaltei Curți de Casație și Justiție, care, în concordanță cu atribuțiile specifice, sunt îndreptățiți să aibă acces la informațiile clasificate fără îndeplinirea procedurilor prevăzute la alin. (1)—(3), respectiv la art. 28, în baza unor proceduri interne ale instituțiilor din care aceștia fac parte.

22. În ce privește informațiile secrete de serviciu, Curtea a constatat că legiuitorul a atribuit conducătorului persoanei juridice competența de a le stabili, pe baza normelor prevăzute prin hotărâre a Guvernului, sens în care neglijența în păstrarea lor atrage, potrivit legii penale, răspunderea persoanelor vinovate. Totodată, conducătorii autorităților și instituțiilor publice sunt obligați să stabilească și regulile de protecție a acestora, să coordoneze activitatea și să controleze măsurile privitoare la păstrarea secretului de serviciu, potrivit competențelor, în conformitate cu normele stabilite prin hotărâre a Guvernului (a se vedea Hotărârea Guvernului nr. 585/2002 pentru aprobarea Standardelor naționale de protecție a informațiilor clasificate în România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 485 din 5 iulie 2002, Hotărârea Guvernului nr. 781/2002 privind protecția informațiilor secrete de serviciu, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 575 din 5 august 2002, și Hotărârea Guvernului nr. 1.349/2002 privind colectarea, transportul, distribuirea și protecția, pe teritoriul României, a corespondenței clasificate, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 909 din 13 decembrie 2002).

23. Mai mult, potrivit art. 5 lit. c) din Legea nr. 182/2002, măsurile ce decurg din aplicarea legii sunt destinate să garanteze că informațiile clasificate sunt distribuite exclusiv persoanelor îndreptățite, potrivit legii, să le cunoască. Cât privește informațiile confidențiale, Curtea a constatat, în primul rând, că, potrivit art. 2 din Legea nr. 78/2000, persoanele prevăzute la art. 1 sunt obligate să îndeplinească îndatoririle ce le revin din exercitarea funcțiilor, atribuțiilor sau însărcinărilor

încredințate, cu respectarea strictă a legilor și a normelor de conduită profesională, și să asigure ocrotirea și realizarea drepturilor și intereselor legitime ale cetățenilor, fără să se folosească de funcțiile, atribuțiile ori însărcinările primite, pentru dobândirea pentru ele sau pentru alte persoane de bani, bunuri sau alte foloase necuvenite. Drept urmare, ținând seama de natura și diversitatea informațiilor confidențiale ce pot fi deținute de subiectul activ al infracțiunii prevăzute de art. 12 lit. b) din Legea nr. 78/2000, Curtea a reținut că legiuitorul nu avea cum să prevadă în textul criticat toată paleta de informații, motiv pentru care identificarea ori individualizarea lor se va face în funcție de domeniul specific prevăzut în legile speciale, regulamente ori convenții sau angajamente ale subiectului activ.

24. Prin urmare, Curtea a statuat că în sfera informațiilor confidențiale intră acele informații care, fără a avea caracter clasificat, sunt supuse unui regim restrictiv de circulație, unor limitări și îngrădiri legale, impuse de interese sociale superioare. Aceasta nu înseamnă că orice diseminare de informații confidențiale intră în sfera de aplicare a textului legal criticat, întrucât cerința esențială instituită de legiuitor pentru existența infracțiunii nu este aceea a nerespectării unei clauze de confidențialitate ori a unor norme legale, regulamentare, statutare etc., ci aceea ca permiterea accesului unor persoane neautorizate la informațiile nedestinate publicității ori folosirea, în orice mod, direct sau indirect de astfel de informații obținute în virtutea funcției, atribuțiilor sau însărcinărilor încredințate să fie realizată în scopul obținerii pentru sine sau pentru altul de bani, bunuri ori alte foloase necuvenite.

25. Totodată, Curtea a constatat că informațiile dintr-un dosar penal aflat în faza de urmărire penală pot fi fie informații clasificate ce intră sub incidența Legii nr. 182/2002, fiind informații ce pot intra în clasele de secretizare secret de stat ori secret de serviciu, fie informații confidențiale. În acest sens, coroborând dispozițiile art. 285 alin. (2) din actualul Cod de procedură penală, potrivit căruia „*Procedura în cursul urmăririi penale este nepublică*”, cu caracterul cel puțin confidențial al informațiilor dintr-un dosar penal, doctrina și jurisprudența în materie au acceptat în mod unanim faptul că urmărirea penală are caracter nepublic. Această concluzie își găsește rațiunea sub vechea reglementare — și care subsistă și sub cea actuală — în faptul că unele activități cum sunt: strângerea probelor în vederea stabilirii vinovăției făptuitorului, conservarea unor urme care să ajute la aflarea adevărului, dejucarea unor planuri ale făptuitorilor care încearcă să denatureze sau să ascundă probe pentru a se sustrage răspunderii penale, luarea măsurilor preventive etc., ar fi mult îngreunate, iar unele chiar imposibil de realizat dacă persoanele cu interes direct în cauză, și nu numai acestea, ar cunoaște în amănunt întreaga strategie de cercetare a organelor de urmărire penală sau ar lua cunoștință de întregul material probator înainte de terminarea urmăririi penale.

26. Cu toate acestea, unele elemente de publicitate erau totuși admise la efectuarea unor acte de cercetare penală ca, de exemplu, prezența unor martori asistenți la efectuarea cercetării la fața locului sau la percheziții; existența publicului ocazional la investigațiile făcute cu ocazia unui accident de circulație; inculpatul, eventual asistat de un apărător, avea dreptul să cunoască conținutul dosarului cu ocazia prezentării materialului de urmărire penală (art. 250 din Codul de procedură penală din 1968); expertul putea să ia cunoștință, cu încuviințarea organului de urmărire penală, de materialele dosarului necesare expertizei (art. 121 din Codul de procedură penală din 1968). De asemenea, Curtea a constatat că, potrivit art. 12 lit. e) din Legea

nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 663 din 23 octombrie 2001, se exceptează de la accesul liber al cetățenilor informațiile privind procedura în timpul anchetei penale sau disciplinare, dacă se periclitează rezultatul anchetei, se dezvăluie surse confidențiale ori se pun în pericol viața, integritatea corporală, sănătatea unei persoane în urma anchetei efectuate sau în curs de desfășurare.

27. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale, considerentele și soluția deciziei menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

28. În ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 281 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură penală, Curtea reține că, prin Decizia nr. 302 din 4 mai 2017*, nepublicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, la data pronunțării prezentei decizii, a admis excepția de neconstituționalitate și a constatat că soluția legislativă cuprinsă în dispozițiile art. 281 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură penală, care nu reglementează în categoria nulităților absolute încălcarea dispozițiilor referitoare la competența materială și după calitatea persoanei a organului de urmărire penală, este neconstituțională.

29. Reținând că Decizia Curții Constituționale nr. 302 din 4 mai 2017 a fost pronunțată la data de 4 mai 2017, iar încheierea de sesizare a instanței de contencios constituțional în prezentul dosar este anterioară acestei date, Curtea va respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 281 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură penală.

30. Referitor la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 281 alin. (1) lit. a), c), d), e) și f), precum și art. 282 alin. (4) din Codul de procedură penală, Curtea observă că autorii acesteia solicită, în realitate, ca aceasta să pronunțe o soluție prin care să stabilească modalitatea de aplicare a unei decizii de admitere (în speță, Decizia nr. 51 din 16 februarie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 190 din 14 martie 2016) în cauza în care a fost ridicată excepția de neconstituționalitate.

31. Din această perspectivă, Curtea reține că, răspunzând unor critici identice, prin Decizia nr. 466 din 27 iunie 2017**, nepublicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, la data pronunțării prezentei decizii, a constatat că acestea nu reprezintă veritabile critici de neconstituționalitate, fiind criticat, în realitate, modul de interpretare și aplicare a normelor de procedură penală ce reglementează regimul nulităților (absolute și relative), prin prisma efectelor deciziilor Curții Constituționale.

32. Or, Curtea a statuat, în jurisprudența sa, că nu este competentă să se pronunțe cu privire la aspectele ce țin de aplicarea legii (Decizia nr. 1.402 din 2 noiembrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 823 din 9 decembrie 2010, Decizia nr. 357 din 22 martie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 406 din 9 iunie 2011, Decizia nr. 785 din 17 noiembrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 79 din 3 februarie 2016, paragraful 17, Decizia nr. 145 din 17 martie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 437 din 10 iunie 2016, paragraful 19, Decizia nr. 698 din 29 noiembrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 163 din 6 martie 2017, paragraful 23), aceste aspecte intrând în competența instanței judecătorești investite cu soluționarea litigiului, respectiv a celor ierarhic superioare în cadrul căilor de atac prevăzute de lege.

*) Decizia Curții Constituționale nr. 302 din 4 mai 2017 a fost publicată ulterior în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 566 din 17 iulie 2017.

***) Decizia Curții Constituționale nr. 466 din 27 iunie 2017 a fost publicată ulterior în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 768 din 27 septembrie 2017.

33. În continuare, Curtea a reținut că atât interpretarea conținutului normelor de procedură penală ce reglementează regimul nulităților (absolute și relative), prin prisma efectelor deciziilor Curții Constituționale nr. 51 din 16 februarie 2016 și nr. 302 din 4 mai 2017, ca fază indispensabilă procesului de aplicare a legii la situațiile de fapt deduse judecării, cât și, în speță, aplicarea Deciziei Curții Constituționale nr. 51 din 16 februarie 2016 ca temei pentru constatarea intervenirii nulității sunt de competența instanțelor judecătorești. În cazuri similare, Curtea a reținut că a răspunde criticilor autorului

excepției ar însemna o ingerință a Curții Constituționale în activitatea de judecată, ceea ce ar contraveni prevederilor art. 126 din Constituție, potrivit cărora justiția se realizează prin Înalta Curte de Casație și Justiție și prin celelalte instanțe judecătorești stabilite de lege.

34. Având în vedere criticile formulate, Curtea apreciază că cele reținute prin Decizia nr. 466 din 27 iunie 2017 sunt aplicabile *mutatis mutandis* și în prezenta cauză, excepția de neconstituționalitate fiind inadmisibilă.

35. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Ioana Ionuț Adrian, Florin Peteanu și Cristian Liciu în Dosarul nr. 11.807/212/2014/a15 al Curții de Apel Constanța — Secția penală și pentru cauze penale cu minori și de familie și constată că dispozițiile art. 12 lit. b) din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

2. Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 281 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de aceiași autori în același dosar al aceiași instanțe.

3. Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 281 alin. (1) lit. a), c)—f), precum și art. 282 alin. (4) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de aceiași autori în același dosar al aceiași instanțe.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Constanța — Secția penală și pentru cauze penale cu minori și de familie și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 13 iulie 2017.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof.univ.dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Daniela Ramona Marițiu

DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI

GUVERNUL ROMÂNIEI

PRIM-MINISTRUL

DECIZIE

pentru stabilirea unor măsuri privind conducerea Casei Naționale de Asigurări de Sănătate

Având în vedere cererea domnului Laurențiu-Teodor Mihai, înregistrată la Cabinetul prim-ministrului cu nr. 5/347 din 25 ianuarie 2018,

în temeiul art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, al art. 286 alin. (1) lit. a) și art. 287 alin. (1) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 17 alin. (3) din Statutul Casei Naționale de Asigurări de Sănătate, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 972/2006, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul, interimar, emite prezenta decizie.

Art. 1. — La data de 1 februarie 2018, domnul Laurențiu-Teodor Mihai se eliberează, la cerere, din funcția de membru al consiliului de administrație și de președinte al Casei Naționale de Asigurări de Sănătate, cu rang de secretar de stat.

Art. 2. — Începând cu data prevăzută la art. 1, domnul Răzvan Teohari Vulcănescu, vicepreședinte, exercită atribuțiile președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate până la numirea conducătorului instituției, în condițiile legii.

PRIM-MINISTRU, INTERIMAR,
MIHAI-VIOREL FIFOR

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Ioana-Andreea Lambru

București, 26 ianuarie 2018.
Nr. 32.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****privind încetarea împuternicirii domnului colonel Daniel-Marian Dragne pentru a îndeplini atribuțiile funcției de inspector general al Inspectoratului General pentru Situații de Urgență**

Având în vedere propunerea formulată de ministrul afacerilor interne prin Adresa nr. 225.254 din 23 ianuarie 2018, înregistrată la Cabinetul prim-ministrului cu nr. 5/342 din 23 ianuarie 2018,

în temeiul art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, al art. 77¹ alin. 1 din Legea nr. 80/1995 privind statutul cadrelor militare, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 14 alin. (1) din anexa nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 1.490/2004 pentru aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare și a organigramei Inspectoratului General pentru Situații de Urgență, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul, interimar, emite prezenta decizie.

Articol unic. — La data de 4 februarie 2018 încetează a îndeplini atribuțiile funcției de inspector general al împuternicirea domnului colonel Daniel-Marian Dragne pentru Inspectoratului General pentru Situații de Urgență.

PRIM-MINISTRU, INTERIMAR,

MIHAI-VIOREL FIFORContrasemnează:Secretarul general al Guvernului,
Ioana-Andreea Lambru

București, 26 ianuarie 2018.

Nr. 33.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****privind împuternicirea domnului general de brigadă cu o stea Dan-Paul Iamandi pentru a îndeplini atribuțiile funcției de inspector general al Inspectoratului General pentru Situații de Urgență**

Având în vedere propunerea formulată de ministrul afacerilor interne prin Adresa nr. 225.255 din 23 ianuarie 2018, înregistrată la Cabinetul prim-ministrului cu nr. 5/343 din 23 ianuarie 2018,

în temeiul art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, al art. 77¹ alin. 1 din Legea nr. 80/1995 privind statutul cadrelor militare, cu modificările și completările ulterioare, art. 9 din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 14 alin. (1) din anexa nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 1.490/2004 pentru aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare și a organigramei Inspectoratului General pentru Situații de Urgență, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul, interimar, emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data de 4 februarie 2018, domnul general de brigadă cu o stea Dan-Paul Iamandi se împuternicește pentru a îndeplini atribuțiile funcției de inspector general al Inspectoratului General pentru Situații de Urgență, pentru o perioadă de 6 luni.

PRIM-MINISTRU, INTERIMAR,

MIHAI-VIOREL FIFORContrasemnează:Secretarul general al Guvernului,
Ioana-Andreea Lambru

București, 26 ianuarie 2018.

Nr. 34.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2018 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	600		55
8.	Colecția Legislația României	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2018 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	70 lei/an
--	-----------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI



„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

